PRIMER DE MAIG

'TU MOUS EL MÓN'

Tres dones sindicalistes

STEI

Per què se celebra dia Primer de Maig?

A finals del segle XIX, la Revolució Industrial havia generat unes condicions laborals molt dures, amb jornades de fins a 16 hores. Els col·lectius de treballadors nord-americans, especialment la *Federation* of *Organized Trades and Labor Unions*, convocaren vagues per exigir la jornada de vuit hores a partir del 1r de maig de 1886. Chicago es va convertir en el centre de les mobilitzacions, amb una forta presència d'anarquistes i treballadors immigrants.

Dia 4 de maig d'aquell any, els treballadors es manifestaren a la plaça Haymarket. La concentració va començar pacíficament, amb discursos de líders obrers com August Spies i Albert Parsons. Quan la policia va intentar dispersar la multitud, una bomba va esclatar i causà la mort de diversos agents i civils. La policia va respondre obrint foc i el caos va provocar més morts.

Vuit activistes anarquistes foren jutjats en un procés altament controvertit; quatre d'ells varen ser executats i un altre es va suïcidar a la presó. El cas va despertar una onada de solidaritat arreu del món i va convertir els condemnats en màrtirs del moviment obrer. Des de 1890, la Revolta de Haymarket es commemora cada Primer de Maig com a **Dia Internacional dels Treballadors**, símbol de la lluita pels drets laborals.

Una mica d'història

El sindicalisme és la història de la classe treballadora, de la manera com s'ha organitzat per defensar els seus drets davant governs i empreses.

A les darreries del segle XVIII, coincidint amb la primera Revolució Industrial, la classe obrera comença a unir-se en associacions clandestines. Les condicions laborals són insuportables amb jornades de 12 a 16 hores diàries, sous molt baixos i una absència total de seguretat i drets.

Els abusos per part dels empresaris eren constants: acomiadaments, explotacions de dones i nins i cap normativa laboral. Mentrestant, estaven totalment desprotegits i sorgí la necessitar d'unir-se per a defensar els seus drets.

I és així com neixen les organitzacions sindicals per, entre d'altres coses, negociar salaris, reduir la jornada laboral o millorar les condicions de feina.

Al segle XIX es comencen a legalitzar els primers sindicats.

L'STEI, un sindicat de classe a punt de fer 50 anys

L'STEI es va fundar el 1977 per atendre les necessitats dels treballadors a l'àmbit educatiu, tant públic com privat, en els inicis de la Transició espanyola.

Aquella fou una època d'una forta eclosió de partits polítics, moviments veïnals i associatius i, també, de sindicats.

A partir de l'any 1999 es va ampliar la intervenció de l'STEI a altres àmbits, com la sanitat, l'administració autonòmica i l'administració local. Són gairebé 50 anys vetllant pel benestar professional i social, com a quarta força sindical de les Illes.

L'STEI és un sindicat sociopolític. I això que vol dir? A més d'apoderar la classe treballadora amb millores laborals o retributives, lluita per assolir un benestar social i individual com a membres de la comunitat. La nostra acció sindical és, per tant, una eina de transformació social..

Tres dones del món del treball

Aurora Picornell Femenias (El Molinar, Palma, 1912- Son Coletes, Manacor, 1937)

Va ser una comunista, feminista i sindicalista, molt activa a Mallorca, València, Eivissa i Menorca durant la Segona República. Escrivia i publicava textos polítics reivindicant els drets de les dones, la col·lectivitat i l'antifeixisme. Fou assassinada als 24 anys per un escamot falangista la Nit de Reis de 1937 i des de llavors esdevingué un referent del comunisme; i un símbol per l'antifeixisme i l'esquerra política mallorquina.

Margalida Roig Colomar "Margalida Llogat" (Sant Josep de la Talaia, 1908- Eivissa, 1966)

Va néixer a Sant Francesc el 1908 en una família treballadora, però que posseïen una certa cultura, atès que l'àvia de Margalida ja sabia llegir i escriure. A 15 anys es va posar a fer feina a la fàbrica de calceteria de Can Ventosa. Participà molt activament en la creació de la Unió Obrera Femenina el mes de març de 1936. Va ser nomenada presidenta de l'agrupació de treballadores de la Calcetería Hispànica Can Ventosa.

Sofia Sintes Rosa (Sant Lluís, Menorca. 1920-1997)

Membre de la UGT i afiliada a les Joventuts Socialistes de Sant Lluís, Menorca des de 1934. L'agost de 1936 va participar com a infermera en el desembarcament republicà a Mallorca dirigit pel comandant Bayo. En tornar a Menorca es va incorporar a l'organització Dones Antifeixistes en aquesta illa formant part del seu Comitè. En la dècada dels quaranta, va col·laborar en l'organització del Socors Vermell a Menorca. Durant la Transició democràtica va militar en el PCE.

NEGOCIAM?

STEJ